

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 24C/233/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115224507
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115224507.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ingrid Kalinákovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, práv. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, XXX XX K. J. I., práv. zast. JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, v konaní o zaplatenie 1.384,78 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalobca je p o v i n ý zaplatiť žalovanej trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 389,60 Eur, na účet právneho zástupcu žalovanej vo VÚB Prešov, JUDr. Igor Šafranko, číslo účtu XXXXXXXX/XXXX, IBAN: N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT: SUBASKBX, variabilný symbol: 56415, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.09.2015 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 1.384,78 Eur s príslušenstvom. Zároveň požadoval náhradu trov konania. Žalobu zdôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 21.07.2004 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %, ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 600 Eur a bola povinná právnemu predchodcovi žalobcu platiť mesačnú splátku vo výške 20 Eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaných transakciách, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch právneho predchodcu žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 31.07.2015 nový výpis z bankovej knihy s končeným stavom ku dňu 31.07.2015 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.384,78 Eur.

Tunajší súd uznesením č. k. 24C/233/2015 - 41 zo dňa 18.04.2016 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 vstúpil žalobca EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 titulom zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01.10.2015 v súlade ustanovením § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení doručenom súdu 16.12.2015 v znení č. I. 31-32 uviedla, že ide o spotrebiteľskú vec, na zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel Premium sa vzťahujú všetky ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere. Predmetná zmluva o vydaní kreditnej karty neobsahuje hodnotu RPMN, preto úver z nej poskytnutý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež neobsahuje výšku mesačnej splátky, ani výšku úverového rámca. Je teda nezistiteľné, o čo sa žalobca opiera ak v žalobe tvrdí, že bol dohodnutý úrok vo výške 23,76 % ročne, schválený úverový rámec bol 600 Eur a mesačná splátka bola 20 Eur. Žalobca neosvedčil dôvodnosť svojho nároku, pretože pri nedohodnutí výšky mesačnej splátky a termínu pravidelného splácania nie je možné zistiť plnenie, z ktorých splátok požaduje. Úver je tak bezúročný a bez poplatkov. Keďže posledný výber z kreditnej karty žalovaná uskutočnila 02.12.2010 a žaloba bola podaná 24.09.2015, vzniesol námietku premlčania celého žalobcom uplatneného nároku. Z dôvodu nepreukázania dôvodnosti návrhu a vznesenej námietky premlčania navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu 23.06.2016 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, zároveň vyjadril súhlas s prejednaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti.

Súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí boli riadne predvolaní na pojednávanie a ospravedlnili sa, prihladol pritom na obsah spisu a vykonané dokazovanie, pričom zistil nasledujúci skutkový stav, na základe ktorého dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 21.06.2016 potvrdila uzatvorenie zmluvy o vydaní karty Triangel Premium v roku 2004 z dôvodu, že bola rozvedená, zabezpečovala starostlivosť o dve maloleté deti, a teda bola nútená riešiť takýmto spôsobom svoju finančnú situáciu. Uviedla, že úverový rámec bol dohodnutý nad 9000 Sk. Spočiatku úver splácala mesačne vo výške 300 Sk, neskôr rôznymi sumami od 9 do 30 Eur podľa finančnej situácie. Kartu používala a zároveň ju splácala. Nevedela presne uviesť koľko vyčerpala a koľko skutočne uhradila.

Zo zmluvy o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel Premium - kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. číslo XXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu v zastúpení: Slovenské kreditné karty a.s. a žalovanou, ktorá bola uzavretá dňa 20.06.2004 vyplývajú osobné údaje žalovanej s uvedením jej mena, priezviska, rodného čísla, štátnej príslušnosti, adresy trvalého bydliska, avšak údaje o výške mesačnej splátky, výške úverového rámca ani žiadne ďalšie údaje v zmysle zákona o spotrebiteľskom úvere nevyplývajú. Z výpisov z pôžičkovej karty Triangel Premium predložených právnym predchodcom žalobcu za obdobie od 01.01.2009 do 31.07.2015 vyplýva číslo karty 4240, štandardná úroková sadzba 1,98 % p.m./23,76 % p.a., sankčná úroková splátka 5,05 %, štandardná splátka 20 Eur. Zároveň z uvedených výpisov vyplýva údaj o úverovom rámci: 600 Eur, počiatočnom stave - 180 Eur, konečnom stave - 1.384 Eur.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšľých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza

na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu v zastúpení: Slovenské kreditné karty a.s. uzavrel v zmysle § 2 zákona o spotrebiteľských úverov zmluvu o spotrebiteľskom úvere - zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel Premium číslo XXXXXXXXXX so žalovanou dňa 21.06.2004, na základe ktorej právny predchodca žalobcu vytvoril pre žalovanú rámec revolvingového úveru a z tohto jej umožnil čerpať. Zo základného znenia zmluvy predloženej právnym predchodcom žalobcu súdu nevyplýva, v akej výške jej bol poskytnutý úverový rámec a pri akej mesačnej splátke. Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takéto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19). Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci Q. A. D. N. M. V. S. R. (C-240/98) a medzi N. D. N. M. Z. S.. N. M. K. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé

aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Súd zastáva názor, že ja pri revolvingovom úvere je možné RPMN vypočítať podľa počiatočných základných údajov v zmluve a preto sa nestotožňuje s názorom vysloveným v rozhodnutí KS v Prešove 6Co95/2010, na ktoré poukázal odporca, tento názor súd považuje za prekonaný, dôkazom čoho je napr. aj rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co215/2012 zo dňa 10.10.2012. Tento nedostatok zmluvy nemožno obhájiť ani prípadným tvrdením, že všetky podmienky čerpania a splácania revolvingového úveru sú uvedené v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných VÚB a.s. v spolupráci s SKK, hoci by aj odporkyňa bola s nimi oboznámená. Tento názor vyslovil aj KS v Banskej Bystrici v rozsudku 15Co203/2015 zo dňa 15.04.2015. Súd dospel k presvedčeniu, že úver, ktorý bol poskytnutý odporkyni, je bezúročný a bez poplatkov, a to pre nedodržanie náležitostí v úverovej zmluve, ktorý vyžadoval vtedy platný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.Z., a to v znení účinnom do 30.06.2006.

Podľa §-u 4 ods. 1 písm. g) vtedy platného Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá musela mať písomnú formu pod sankciou neplatnosti, musela obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá ak nebola uvedená, spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle §-u 4 ods.5 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemohol veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Z úverovej zmluvy, ktorú žalovaná podpísala dňa 21.06.2004 nevyplýva, žeby v texte úverovej zmluvy boli uvedené úroky, ročná percentuálna miera nákladov alebo poplatky. Úverové podmienky boli zaslané žalovanej až s kreditnou kartou, a to po uzavretí zmluvy, teda úroky, poplatky a RPMN neboli žalovanej vôbec známe v čase, keď úverovú zmluvu podpisovala, teda k 21.06.2004. Z tohto vyplýva, že žalovaná vôbec nemala vedomosť, za akých podmienok si tento úverový produkt od veriteľa kupuje. Súd nenamieta skutočnosť, že by niektoré náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemohli obsahovať, či už cenník veriteľa prípadne obchodné podmienky, avšak tieto dokumenty musia byť nesporne známe dlžníkovi v čase, keď úverovú zmluvu uzatvára, v tomto prípade žalovaná mala mať o nich vedomosť a mali jej byť dané k dispozícii 21.06.2004. Inak nemožno konštatovať, že jej vôľa smerovala k dohode o poplatkoch, o úrokoch, ktoré jej v čase uzatvárania úverovej zmluvy nemohli byť, vzhľadom na zasielanie dokladov, známe. Súd je toho presvedčenia, že napriek tomu, že šlo o revolvingový úver, veriteľ mal povinnosť aspoň príkladom uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá by sa vzťahovala k takto poskytovanému spotrebiteľskému úveru za predpokladu jeho jednorazového čerpania a pravidelného splácania dohodnutými splátkami, vzhľadom na vtedy platnú úrokovú sadzbu. Za takýchto okolností, keďže pre nedodržanie týchto náležitostí je úver nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovanej, že zmluva predložená žalobcom neobsahuje ani výšku mesačnej splátky, ani výšku úverového rámca, neobsahuje hodnotu RPMN, úrokovú sadzbu, a teda je nepreskúmateľné, o čo žalobca opiera žalovaný nárok, rovnako nepreukázal tvrdenie, že bol dohodnutý úrok vo výške 20,76 % ročne, že bol schválený úverový rámec vo výške 600 Eur a mesačná splátka vo výške 20 Eur. Ani jedna z týchto skutočností z predloženej zmluvy nevyplýva. Súd konštatuje, že žalovaný nárok žalobcu je nedôvodný, nakoľko nie je možné zistiť plnenie, z ktorých splátok požaduje, keďže v zmluve nebola dohodnutá výška mesačnej splátky ani termín pravidelného splácania. Pokiaľ ide o platobnú históriu, súdu žalobca predložil len výpis z pôžičkovej karty za obdobie od 01.01.2009 do 31.07.2015, teda nekompletnú platobnú históriu.

Žalobca žiadnym spôsobom nepreukazoval a nepreukázal výšku skutočne vyčerpanej sumy ani výšku uhradených splátok. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať účastníkov na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhnovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podpora ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore s ustanovením § 120 ods. 1 O.s.p.,

ale aj so zásadou rovnosti účastníkov konania uvedenou v ustanovení § 18 ods. 1 O.s.p. Dokazovanie v občianskom procesnom práve je v sporovom konaní založené na prejednávacej zásade, ktorá je vyjadrená v citovanom ustanovení § 120 ods. 1 prvá veta O.s.p. Sporové konanie ovládané touto zásadou je chápané tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy je vecou účastníkov. Zistený skutkový stav je tak predovšetkým výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov.

Aby mohol žalobca v občianskom súdnom sporovom konaní uspieť, musí k svojim skutkovým tvrdeniam navrhnuť také dôkazy, z ktorých by súd mohol po ich vykonaní a zhodnotení dospieť k záveru, že žalobca má právo, ktorého uspokojenia sa vo veci domáha. Pri zisťovaní skutkového stavu, súd v zásade (s výnimkou ust. § 120 ods. 1 tretia veta O.s.p.) vždy vychádza len z tých dôkazov, ktoré boli na návrh účastníkov vykonané. Ak žalobca potrebné dôkazy nepredloží, znamená to, že neunesol dôkazné bremeno, následkom čoho súd nemôže žalobe vyhovieť. Pokiaľ k vzniku záväzku skutočne došlo, je potrebné záväzok jednoznačne identifikovať a nemožno sa spoliehať na nedostatočnú či neprehľadnú dokumentáciu počítačového systému.

Pokiaľ žalobca podaný návrh riadne nevyšpecifikuje a neodôvodní t.j. nepredloží na preukázanie svojich tvrdení dôkazy, nie je možné takémuto návrhu vyhovieť z dôvodu neunesenia bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Na okraj súd konštatuje, že odčerpávanie nešpecifikovaných poplatkov z účtu je nepochybne v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Obč. zákonníka a odporuje podstate existencie bankového subjektu. Takýto postup by v žiadnom prípade nebol v súlade s ochranou spotrebiteľa ani dobrými mravmi. Navyše predložená „zmluva“ neobsahuje vyššie špecifikované náležitosti. Nie je teda dohodnutým obsahom zmluvy a za tohto stavu súdu nie je známy dôvod účtovania úrokov a poplatkov. S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je nedôvodný, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Žalovaná v priebehu súdneho konania vznesla námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávke. Vzhľadom na nedostatočné a neprehľadné dôkazy preložené žalobcom, sa súd nemohol náležite so vznesenou námietkou vysporiadať.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade nie je súd viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p.. Úspešnej žalovanej súd priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 389,60 Eur.

Trovy právneho zastúpenia súd priznal postupom podľa § 10 ods. 1, § 13a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z 3 úkonov právnej pomoci á 71,37 Eur (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. vyjadrenie 25.11.2015, 3. účasť na pojednávaní 21.06.2016); ďalej súd postupom podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky priznal režijný paušál vo výške 25,36 Eur (2 × 8,39 Eur, 1 × 8,58 Eur).

Súd priznal právnenému zástupcovi žalovanej aj cestovné náhrady podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov pri použití osobného motorového vozidla Š. P. za cestu Svidník - Prešov a späť (112 km) dňa 21.06.2016 pri cene PHM 1,109 Eur/l vo výške 28

Eur. Náhrada za stratu času cestou Svidník - Prešov a späť predstavuje sumu vo výške 57,20 € (4 polhodiny × 14,30 €).

Keďže právny zástupca žalovanej je platcom DPH, súd priznal postupom podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky aj túto daň vo výške 64,93 Eur.

Trovy právneho zastúpenia žalovanej sú tak vo výške 389,60 Eur.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že celkové trovy konania, ktoré vznikli žalovanej, sú vo výške 389,60 Eur, na ktorých náhradu súd zaviazal neúspešného žalobcu, pričom podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je tento povinný zaplatiť ich na účet právneho zástupcu žalovanej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Prešov do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.